

מ"ת 59006/12/21 - מדינת ישראל נגד אשר אושיק אביקזר

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 59006-12-21 מדינת ישראל נ' אביקזר(עציר)
תיק חיצוני: 873250/2021

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אשר אושיק אביקזר (עציר)

החלטה

המשיב עומד לדין בגין ביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים שבוצעו, לכאורה, כלפי רעייתו, המתלוננת.

ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לאישומים 1, 7 ו- 8.

החלטה זו, עניינה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לאישומים 2- 6.

כתב האישום

על פי הנטען באישום השני, בערב יום 10.12.21, לאחר ויכוח שנסוב על נרות נשמה שהדליק המשיב בבית, למורת רוחה של המתלוננת, קילל המשיב את המתלוננת, איים עליה 'שיזין אותה ויחתוך אותה', הכה באגרופ בגבה ובעט ברגלה הימנית, באופן שגרם לה לחבלות.

על פי הנטען באישום השלישי, במועד לא ידוע, כחודש וחצי לפני הגשת כתב האישום, על רקע ויכוח, משך המשיב בחוזקה בשערותיה של המתלוננת בנוכחות בנם הקטין.

על פי הנטען באישום הרביעי, כשלושה חודשים עובר להגשת כתב האישום, השליך המשיב לעבר המתלוננת נר שפגע בה וגרם לה לסימן בגבה. אמו של המשיב שנכחה במקום ניסתה להרגיעו אולם המשיב המשיך והשליך ספרים לעבר המתלוננת וברחבי הבית.

על פי הנטען באישום החמישי, בהמשך לאירוע המתואר לעיל אמרה מתלוננת למשיב שבכוונתה להגיש תלונה משטרה אם ימשיך להכותה ולאיים עליה. בתגובה, איים המשיב "שם זין עלייך ועל המשטרה, אני אשתחרר מהמשטרה ואחתוך

אותך בפנים ואז אשב בכיף במאסר נעשה סיבוב קפה ועוגה".

על פי הנטען באישום השישי, כשלושה חודשים עובר להגשת כתב האישום הפסיק המשיב לעבוד. במהלך תקופה זו איים המשיב על המתלוננת באומרו: "הכל בגללך, את אומרת לי לך תעבוד את מרחיקה אותי מהדת, יא זונה יא שרמוטה, תדברי מילה אני אפתח לך את התחת, אני אזיין אותך, עופי לאמא שלך".

טענות הצדדים

המתלוננת סיפרה בהודעותיה במשטרה על השתלשלות האירועים שמצאו את ביטויים בכתב האישום והציגה תמונות של החבלות שנגרמו לה. תמצית טענת המשיב היא שסימני החבלה מקורם במחלת כבד ממנה סובלת המתלוננת, שאין מחלוקת שעשויה לגרום לתופעות שונות בעור. כתמיכה לטענה זו הוצגה הודעה שכתבה המתלוננת לאמו של המשיב מיום 27.6.2021 שצורפו לה תמונות חלקי גופה השונים של המתלוננת המכוסים חבלות ובה נאמר "תראי כאב לי השרירים הבטן והגב, אתמול תראי באסה מה נהיה לי, אם יראו ככה יחשבו אני מוכה חחחח".

בהקשר זה נטען, כי התלונות לא נמסרו בזמן אמת לאחר כל אירוע ואירוע וממילא לא נמצא כל תיעוד רפואי התומך בהן.

ב"כ המבקשת הפנה לחומר הראיות המבוסס על אמרות המתלוננת, לצילומי החבלות שנגרמו לה וכן למזכר שיחה עם רופא, לפיו הסימנים אינם חלק מהתופעות המאפיינות את המחלה ממנה היא סובלת.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טענות הצדדים, מסקנתי היא כי המבקשת העמידה תשתית ראיתית לכאורית בנוגע לכלל האישומים שבמחלוקת.

ראשית, כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראיתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בשלב זה אין בית המשפט קובע ממצאים מרשיעים או מזכים אלא הוא נדרש לבחון את כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה, היינו, האם קיים סיכוי סביר שחומר הראיות המונח בפניו, לאחר שיעבור את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, יוביל להרשעת הנאשם. ככלל, לא יהיה בטענות בדבר מהימנותן של ראיות או משקלן כדי לשלול את קיומה של תשתית ראיתית לכאורית, אלא במקרים שבהם ניכרות סתירות מהותיות ובולטות או קשיים אינהרנטיים, שיהיה בהם, על פני הדברים, כדי לפגום בתשתית הראיתית [ראו: בש"פ 2281/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (8.4.2020); בש"פ 916/18 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.2018); בש"פ 6742/11 אל מכאווי נ' מדינת ישראל (26.9.2011)].

כפי שנאמר בפתח הדברים, המתלוננת פרטה במסגרת הודעותיה במשטרה אודות האירועים המתוארים בכתב האישום ולפיכך, בשים לב לכך שניתן להרשיע גם על סמך עדות יחידה, די בגרסתה כדי לבסס תשתית ראיתית לכאורית.

לדבריה, בעבר יחסיה עם המשיב היו תקינים באופן יחסי, למעט מריבות מזדמנות וקללות, אולם בשלושת החודשים האחרונים החל המשיב ללכת לבתי קברות ואף ישן שם, גוזר תמונות צדיקים ומכין קמעות "הוא ממש השתגע את כל העצבים שלו הוא מוציא עליי".

אשר לאישום הראשון, שאין לגביו מחלוקת ראייתית, צולמו תמונות החבלות על ידי החוקרת ובהן ניתן להבחין באדמומיות ושריטה בפניה של המתלוננת ובהמטומות בעלות גוון כחול ברגלה הימנית. התמונות הנוגעות לאישום השני, לפיהן נגרמו לה שטפי דם כחולים ברגל ובגב, צולמו על ידי המתלוננת והוצגו למשטרה על ידה.

השאלה היא, האם התגלו קשיים או סתירות שיש בהם כדי לפגום בתשתית הראייתית או להחלישה, כבר בשלב לכאורי זה? בהקשר זה מן הראוי להדגיש, כי ב"כ המשיב לא הצביע על סתירות בין הגרסאות השונות שמסרה המתלוננת, אלא, כאמור, הטענה היא שניתן לקבוע כבר עתה שסימני החבלה נוצרו עקב מחלה ולא כתוצאה מפגיעת המשיב.

בחינת הראיות בתיק מלמדת, כי בידי התביעה ראיות נוספות לעדות המתלוננת, המחזקות את גרסתה, ואשר שוללות את הטענה שהסימנים מקורם במחלה.

אמו של המשיב, גב' שולמית אביקזר, אמנם שללה שהייתה עדה לאליונות של המשיב כלפי המתלוננת. עם זאת, יש בדבריה כדי לחזק את גרסת המתלוננת בנקודות אחרות. בדומה למתלוננת, גם האם שיתפה כי לאחרונה המשיב שינה את התנהגותו: "בזמן האחרון לא היה כל כך שפוי בדעתו הלך קיצוני לכיוון הקדושה" (ש.40, ש.48), הוא נהיה עצבני וצועק, השליך ספרי קדושה, ישן בקברי צדיקים ונעדר מהבית. המצב עורר בה דאגה, היא פחדה שהמשיב "יעשה משהו" ולפיכך פנתה למתלוננת כדי שיפנו לייעוץ רפואי ואף הפצירה בה לעזוב את הבית, אולם זו סירבה ואמרה שאינה חוששת והמשיב רק צועק (ש.32-51).

אמה של המתלוננת, גב' אסולין, סיפרה שהמתלוננת הגיעה אליה ביום 10.12.2021 עם הילדים, סיפרה שהמשיב הכה אותה, והראתה לה סימנים של שטפי דם בגב וברגל. מדובר בסימנים שאינם דומים לאלה הנגרמים למתלוננת עקב המחלה, הדומים יותר לפריחה (ש.4-26).

המתלוננת אישרה שהיא סובלת מבעיה רפואית של כבד שומני, אולם לדבריה, לעיתים הדבר מתבטא בנקודות אדומות בגוף, וזאת להבדיל מהמטומות. המתלוננת צרפה תמונה של סימנים שנגרמו לה בחזה כתוצאה מהמחלה, הדומים יותר לפריחה והממחישים את ההבדל (הודעה מיום 26.12.21 ש.11). בתיק מסמך רפואי מבית החולים וולפסון מיום 13.6.2021 לפיו גם בפני הרופא תארה המתלוננת את הסימנים כ"פריחה".

בשיחה שערך החוקר יעקב אורן עם ד"ר חובל מבית החולים וולפסון, שלל האחרון כל סבירות שהמחלה תגרום למתלוננת להמטומות גדולות.

בהתחשב בדברי הרופא, המתלוננת ואמה, מסקנתי היא שהמבקשת העמידה תשתית ראיתית לכאורית מבוססת למדי וכי לא עלה בידי המשיב להחלישה. אוסיף, כי למעשה, מאחר שהתמונות שהציגה המתלוננת רלוונטיות רק לאישום השני, ממילא המחלוקת בין הצדדים מצומצמת, שכן לא נטענו טענות הנוגעות לחלק הארי של כתב האישום.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים ולשירות המבחן.

שב"ס יעביר את ההחלטה לידי המשיב.